

Els Centres Especials de Treball (CET) per a discapacitats de la comarca estan alarmats per l'abast de les retallades en ocupació, que agreugen la seva

viabilitat. Es queixen perquè amb la davallada de subvenció els serà molt difícil aguantar la pèrdua d'encàrrecs i la rebaixa de preus de les empreses

per qui treballen. Ara, hi ha una desena de CET al Vallès Oriental, que donen feina a més de 300 persones amb discapacitat.

Preocupació als centres de treball per a discapacitats de la comarca pel futur davant les retallades

La davallada de finançament agreuja els seus comptes, tocats pels pocs encàrrecs que reben d'empreses

Granollers

Estefania Marín

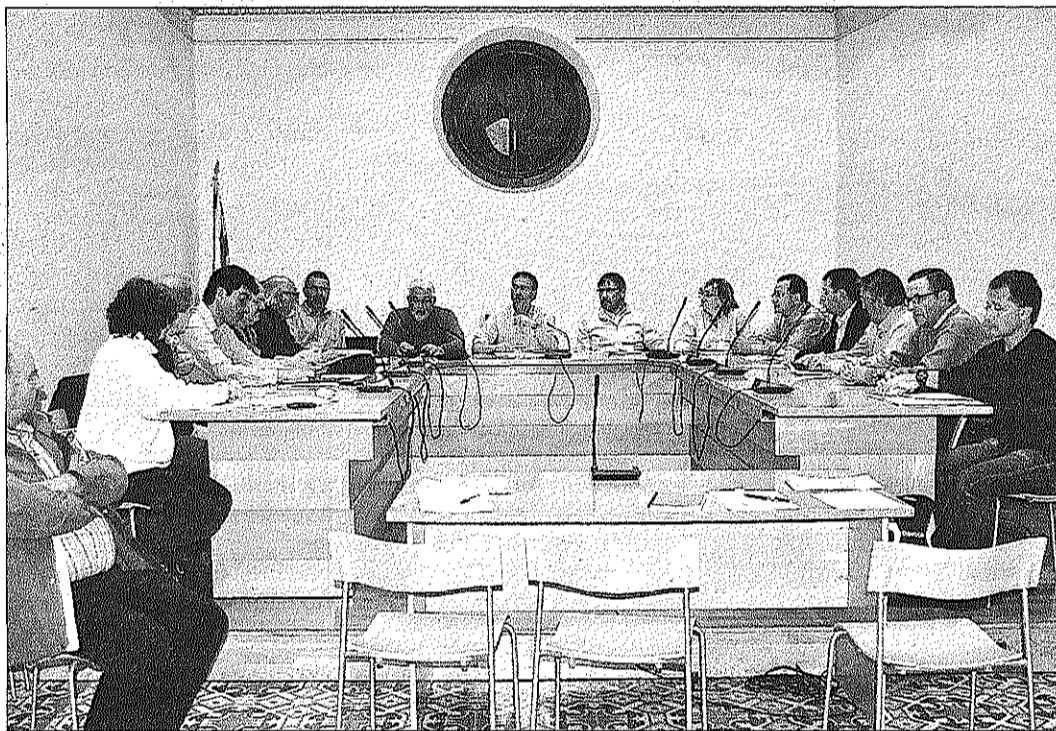
Els Centres Especials de Treball (CET) del Vallès Oriental, que donen feina a més de 300 persones amb discapacitat, estan alarmats pel futur incert que dibuixen les retallades. Temen que la reducció d'un 56% de l'Estat per a Polítiques Actives d'Ocupació a Catalunya pugui fer inviable els centres i deixar sense feina bona part del col·lectiu, el més vulnerable de la societat, remarquen.

Els CET són empreses que asseguren un treball remunerat a persones amb discapacitat, sobretot psíquica. La seva plantilla ha de comptar amb un mínim del 70% de persones treballadores amb un grau de discapacitat igual o superior a un 33%. A la comarca, segons dades actuals de la Generalitat, n'hi ha una desena, algunes amb 20 anys de trajectòria. La majoria es dediquen als manipulats per a grans empreses multinacionals, i serveis de neteja i jardineria per a ajuntaments.

El finançament que rep un CET prové de l'Estat, que el transfereix a la Generalitat. Una porció serveix per pagar els monitors i especialistes de suport. Però gairebé tota la subvenció s'adreça a sufragar part del sou de cada treballador, en concret, el 50% del 641,40 euros, el salari mínim interprofessional.

El Viver de Bell-lloc tem que si es continua així hagin de desaparèixer

"Des de 2010, però, s'havien compromès a subvencionar-nos el 75% per pal·liar els estralls que ens provoca la crisi", diu Juan M. Monsalve, director general de la Fundació Vallès Oriental, dins de la qual s'agrupa, entre altres serveis, el CET Taller Xavier Quincoces, que dona feina

A la fotografia, els 15 alcaldes del Baix Montseny en la reunió d'urgència per la viabilitat de la Fundació

Acció Baix Montseny rep 57.000 euros d'urgència de 15 ajuntaments

La partida assegura la viabilitat de l'entitat durant aquest any

Sant Celoni

E.M.

La Fundació Baix Montseny ha arrencat un compromís ferm dels 15 ajuntaments que integren el seu patronat per garantir-ne la tranquil·litat econòmica almenys durant aquest any. En concret, els ajuntaments han aportat una suma total de 57.000 euros d'urgència, que asseguren la viabilitat del Centre Especial de la Fundació, amb 31 persones discapacitades en nòmina. Cada ajuntament ha fet una aportació proporcional als seus habitants. Per exemple, la partida de Sant Celoni —el

a 73 persones amb discapacitat.

Des de 2008, els centres especials tenen cada cop menys feina. Les grans empreses externalitzen menys serveis i algunes,

més gran—, serà de 14.700 euros i la del Montseny —el més petit—, de 527 euros.

El compromís es va adoptar aquets dilluns, en una reunió convocada pel presi-

"Estem en la situació més crítica des que vam néixer el 1998"

dent de la Fundació, l'alcalde de Sant Celoni, Joan Castaño.

Durant els darrers mesos, la situació econòmica de la Fundació s'ha vist greument afectada per la reducció d'encàrrecs d'ajuntaments, la

expliquen els gerents dels centres, els paguen menys per fer la mateixa que abans, o fins i tot, per fer-ne un volum força més gran. A més, si es neguen a les noves condicions, els clients marxen

rebaixa de preu dels serveis i de l'aportació de la Generalitat. "Aconseguir un suport ferm dels ajuntaments era el més urgent", diu Xavier Janés, responsable del CET. Ara, explica, els queda "solucionar l'altre front", intentar negociar per evitar les retallades de les subvencions de l'Estat i la Generalitat. "No pot ser que la situació del país l'hagin de pagar els que no han tingut res a veure amb el malbaratament ni els luxes". De moment, treballen per fer una reestructuració "que no suposi pèrdua de llocs de treball". Estem en la situació més crítica des que vam començar el 1998".

cap a un altre lloc. Però això, les retallades anunciades des de l'administració signifiquen, entre altres coses, que els CET tornaran a rebre subvencions només per al 50% del sou de cada treballador.

"Amb aquest 25% de menys ens trobarem amb moltes dificultats", diu Monsalve. "Nosaltres aguantarem tot el que podem", diu, preocupat perquè han perdut el contracte de dos ajuntaments de la comarca. "Hem hagut de reconvertir treballadors". Feien jardineria i ara s'ocupen de la neteja de les instal·lacions de la mateixa Fundació. "Per sort, tenim diferents activitats. Ara per ara, no prendrem cap mesura per rescindir cap contracte el 2012", assegura. "Però a mesura que perdem clients la situació serà de més dificultat", admet.

PRIMERS ERO A LA VISTA, TOT I RESISTIR-S'HI

Hi ha centres que no poden aguantar la tempesta tant de temps com la FVO, com Grupdem, de Montmeló, amb 56 persones discapacitades que treballen en manipulats. "Hem començat a no renovar contractes i al juny volem començar a fer un Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) que afectaria vuit persones, bàsicament monitors. Estem espantats", diu Montserrat Puig, cap d'administració de Grupdem. Al Taller Alborada, de Mollet, un dels pocs públics (depèn de l'Ajuntament) estudien si canviaran les activitats productives, algunes molt tocades per la crisi, com la del sector de l'automòbil.

Per a Carles Sopena, gerent del Viver de Bell-lloc de Santa Eulàlia, que dona feina a 75 discapacitats, "la situació és un drama". "Tenim demandes de persones que estaven en empreses ordinàries i ara vénen perquè s'han quedat sense feina. I ara no podran ni treballar al CET", diu. Des de l'any passat, aquests centres no tenen finançament per poder contractar cap més persona, encara que hi hagi feina per assumir-la. "Amb la crisi actual, qualsevol empresa normal el que faria és reduir personal, però nosaltres intentem fer tot el possible sense un ERO. Però si les retallades són tan greus com diuen haurem de demanar sacrificis, com reduir salaris, o llocs de treball. El futur dels centres pot ser la desaparició", diu Sopena. "A Catalunya sempre s'havia fet un gran esforç per promoure la inserció laboral d'aquestes persones més vulnerables. Hi ha el perill que tornem 30 anys enrere, quan aquestes persones estaven a casa, en la pobresa i la marginalitat".